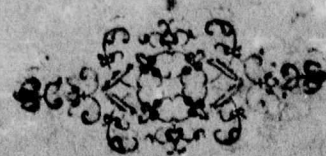

A 1938/xx.

Regi újontatványok, Matica Slov. Martin:
/316.ig.1/

M. T. C. *Podol. Schol.*
Oratorum Principis *Piarum*
PRINCEPS ORATIO.
pro T. A. MILONE
Admodum Reverendi in Christo D. D.
VRENTY HORTENSII
Libereq; Civitatis Podolin.
PAROCHI vigilantissimi
Pro Rhetorum Poeseosq; alumnis
LUBOMIRSCIANI COLLEGII
Podolinienf.
pia liberalitate excusa.

Typis Brevesianis
LEUTSCOVIAE
viri, consilii
Anno salutis *putare esse, quem re-*
scum tradidissent eundem reli-
As mili-

11a

21. V. 1958

EUCCHARISTICON

Hortensi, Podoliniensis Urbis
 Splendidissime Phæbe, gratiarum
 Rhetorum Tibi solvit, actiones,
 Et Vatum Schola solvit actiones.
 Quod piâ sibi liberalitate
 Romani Ciceronis, Eloquentum
 Principis, facis imprimi actionem
 Principem. Tibi solvit actiones;
 Nam præstare nequit, velit licet si,
 Plura. Tu, tamen hæc gratiarum
 A gratâ capias libens Juventâ
 Grato pectore menteq; actiones
 Hortensi, Podoliniensis Urbis
 Splendidissime Phæbe, luxq; prima,

Obsequentissimi Clientes
 Rhetores, Poetaq; Labomir-
 sciani Colleg. Podol.

SD 15379

2581/58

116

RO T. ANNIO MILIONE.

ORATIO XXXVIII.

Tsi vereor, iudices, ne turpe sit, pro
 fortissimo viro dicere incipientem
 timere, minimèq; deceat, cum T.
 Anni Milo ipse magis de reipublica
 salute, quam de sua perturbetur,
 ad ejus causam parem animi magnitudinem
 erre non posse: tamen hac novi iudicij nova
 ma terret oculos: qui, quocunque inciderint,
 ere consuetudinem fori, & pristinum morè
 n minimè vident, non enim corona con-
 er cinctus est, ut solebat: non usitata
 stipati sumas. Nam illa præsidia, quæ
 s omnib. cernitis, etsi cõtra vim colloca-
 on afferunt tamen oratori aliquid, ut in
 iudicio, quanquam præsidis salutarib;
 riis septi sumus, tamen ne non timere
 ne aliquo timore possimus. Quasi oppo-
 ni putarem: cederem tempori, iudices,
 tantam vim armorum existimarè ora-
 esse. Sed me recreat, & reficit Cn. Pom-
 entissimi, & justissimi viri, consilium
 etò ne justitie sua putaret esse, quem re-
 ntiis iudicum tradidisset, eundem reli-
 As milit-

Pegi rý omata tvánýok, Matice Slov. Martin:
 /316.ig.j/

11a
21. V. 1900
EUCCHARISTICON

Hortensi, Podoliniensis Urbis
Splendidissime Phæbe, gratiarum,
Rhetorum Tibi solvit, actiones,
Et Vatum Schola solvit actiones.
Quod piâ sibi liberalitate
Romani Ciceronis, Eloquentum
Principis, facis imprimi actionem
Principem. Tibi solvit actiones;
Nam præstare nequit, velit licet si,
Plura. Tu, tamen hæc gratiarum
A gratâ capias libens Juventâ
Grato pectore menteq; actiones
Hortensi, Podoliniensis Urbis
Splendidissime Phæbe, luxq; prima.

Obsequentissimi Clientis
Rhetores, Poëtaq; Libomir-
sciani Colleg Podol.

SD 15379

2581/58

PRO T. ANNIO MILIONE:

ORATIO XXXVIII. *Tententia*

*T*si vereor, iudices, ne turpe sit, pro
fortissimo viro dicere incipientem
timere, minimèq; deceat, cum T.
Anni Milo ipse magis de reipublica
salute, quam de sua perturbetur,
me ad ejus causam parem animi magnitudinem
afferre non posse: tamen hæc novi judicij nova
forma terret oculos: qui, quocunque inciderint,
veterem consuetudinem fori, & pristinum more
judiciorum minimè vident, non enim corona con-
fessus vester cinctus est, ut solebat: non usitata
frequentia stipati sumas. Nam illa præsidia, quæ
pro templis omnib, cernitis, etsi cõtra vim colloca-
ta sunt, non afferunt tamen oratori aliquid, ut in
foro, & in judicio, quanquam præsidis salutarib;
& necessariis septi sumus, tamen ne non timere
quidem sine aliquo timore possimus. Quæ si oppo-
sita Miloni putarem: cederem tempori, iudices,
nec inter tantam vim armorum existimarẽ ora-
tori locum esse. Sed me recreat, & reficit Cn. Pom-
peri, sapientissimi, & justissimi viri, consilium
qui profecto ne justitia sua putaret esse, quem re-
am sententiis judicum tradidisset, eundem teli-

A 2

mili-

Martia:

Slov.

Matica

ok,

Regi rýomtatványok,

1316.18.J

112
12. V. 19.
EUCHARIST
Hortensi, Podolinensi
Splendidissime Phæt
Rhetorum Tibi solvit,
Et Vatum Schola solvit,
Quod piâ sibi liberalit:
Romani Ciceronis, Et
Principis, facis imp
Principem. Tibi so
Nam præstare nequ
Plura. Tu, tamen
A gratâ capias lib
Grato pectore m
Hortensi, Podo
Splendidissime

2
Oratio
militum dedere: nec sapientia, temeritatem con-
creta multitudinis auctoritate publica armare.
Quamobrem illa arma, centuriones, cohortes, non
periculum nobis, sed presidium denuntiant: neque
solum, ut quieto, sed etiam ut magno animo simus,
hortantur. neque auxilium modo defensionis meae,
verum etiam silentium pollicentur. Reliqua verò
multitudo, quae quidem est civium, tota nostra est:
neque eorum quisquam quos undique intuentis
ex hoc ipso loco cernitis, unde aliqua pars fori ad-
spici potest, & hujus exitum judicij expectantis,
non cum virtuti Milonis favet, tum de se, de li-
beris suis, de patria, de fortunis hodierno die de-
certari putat. Unum genus est adversum, infe-
stumque nobis, eorum quos P. Clodij furor rapinis,
& incendiis, & omnibus exitiis publicis paravit:
qui hesternâ etiam concione incitati sunt, ut vobis
voce praerent, quid judicaretis. quorum clamor
si quis forte fuerit, admonere vos debet, ut eum
civem retineatis, qui semper genus illud hominû,
clamore &ue maximos pro vestra salute neglexit.
Quamobrem adeste animis, iudices, & timorem,
si quem habetis, deponite. Nam si unquam de bo-
nis, & fortibus viris: si unquam de benemeritis ci-
vibus potestas vobis judicandi fuit: si denique un-
quam locus amplissimorum ordinum delectis vi-
ris

Pro T. Ann. Milone

3

ris datus est, ubi sua studia erga fortes, & bonos
civeis, quae vultu, & verbis saepe significassent, re,
& sententiis declararent: hoc profecto tempore
eam potestatem omnem vos habetis, ut statuatis,
utrum nos, qui semper vestra auctoritati dediti
fuimus, semper miseri lugeamus. an diu vexati à
perditissimis civibus, aliquando per vos, ac ve-
stram fidem, virtutem, sapientiamque recreemur.
Quid enim nobis duobus, iudices, laboriosus? quid
magis sollicitum, magis exercitum dici, aut fingi
potest: qui spe amplissimorum praemiorum ad remp.
adducti, metu crudelissimorum exitiorum carere
non possumus? Equidem ceteras tempestates, &
procellas in illis dumtaxat fluctibus concionum sem-
per putavi Miloni esse subcundas. quod semper
pro bonis contra improbos senserat: in iudicio ve-
rò, & in eo consilio, in quo ex cunctis ordinibus am-
plissimi viri judicarent, nunquam existimavi spe
ullam esse habituros Milonis inimicos, ad eius non
salutem modo extinguendam, sed etiam gloriam
per tales viros infringendam. Quamquam in
hac causa, iudices, T. Annij tribunatu, rebus omni-
bus pro salute reipublicae gestis, ad hujus criminis
defensionem non abutemur. nisi oculis videritis
insidias Miloni à Clodio factas: nec deprecaturi
sumus, ut crimen hoc nobis multa propter pracla-

A 3

ra in

Martini

Slov.

Matica

Slov.

Regi

1316.18.1

1316.18.1

110
12. 16
21. 11
EUCHARIS
Hortensi, Podolinie
Splendidissime Ph
Rhetorum Tibi solvi
Et Vatum Schola so
Quod piâ sibi liber
Romani Ciceroni
Principis, facis i
Principem. Til
Nam præstare r
Plura. Tu, ta
A gratâ capi
Grato pecc
Hortensi. I
Splendidis

Oratio

4
ra in rempublicam merita condonetis: nec postu-
laturi, ut, si mors P. Clodij salus vestra fuerit, id-
circo eam virtuti Milonis potius, quam populi Rô-
felicitati assignetis. Sed si illius insidia clariores
hac luce fuerint: tum denique obsecrabo, obtesta-
borque vos, iudices, si cetera amisimus, hoc saltem
nobis ut relinquatur, ab inimicorum audacia, te-
lisque vitam ut impune liceat defendere. Sed an-
tequam ad eam orationem venio, qua est propria
nostra questionis videntur ea esse refutanda, que
in senatu sæpe ab inimicis, ab improbis sæpe jacta-
ta sunt, & in concione etiam paulo antè ab accusa-
toribus: ut, omni errore sublato, rē planè, qua ve-
nit in iudicium, videre possitis. Negat intueri lu-
cem esse fas ei qui à se hominem occisum esse fate-
atur. In qua tandem urbe hoc homines stultissimi
disputant? nempe in ea que primum iudicium de
capite vidit M. Horatij, fortissimi viri: qui, non-
dum libera civitate, tamen populi Rom. comitiis
liberatus est, cum sua manu sororem interfectam
esse fateretur. An est quisquam qui hoc ignoret,
cum de homine occiso quaratur, aut negari solere
omnino esse factum: aut rectè, ac jure factum esse
defendi? Nisi verò existimatis, dementem P. A-
fricanum fuisse, qui cum à C. Carbone, tribuno ple-
bis in concione seditiose interrogaretur, quid de
Ti.

Pro T. Annio Milone.

3
Ti. Gracchi morte sentiret, respondit jure esse sum-
videri. Neque enim popiet aut Hala ille Servilius,
aut P. Nafica, aut L. Opimius, aut C. Marius aut,
me consule, senatus non nefarius haberi, si scelera-
tos civeis interfici nefas esset. Itaque hoc, iudices,
nō sine causa fictis fabulis doctissimi homines me-
moria prodiderunt, cū, qui patris viciscendi cau-
sa matrem necavisset, variatis hominum senten-
tiis, non solum humana, sed etiam dea sapientis-
sima sententia liberatum. Quod si duodecim ta-
bula nocturnum furem, quoquo modo: diurnum
autem, si se telo defenderit, interfici impune vo-
lueris, quis est, qui quoquo modo quis interfectus
sit, puniendum putet, cum videat aliquando gla-
dium nobis ad occidendum hominem ab ipsius por-
rigi legibus? Atque si tempus est ullum jure homi-
nis necandi, que multa sunt, certè illud est nō mo-
dò justum, verum etiam necessarium, cum vi vis
illata defenditur. Pudicitiam cum eriperet militis
tribunus militaris in exercitu C. Marij, propin-
quus ejus imperatoris: interfectus ab eo est, qui
vim offerebat. facere enim probus adolescens pe-
riculose, quam perpeti turpiter maluit, atque hūc
ille vir summus, scelere solutum, periculo libera-
vit. Insidiatori verò, & latroni, que potest afferri
injusta lex? Quid comitatus nostri, quid gladij
volunt?

EUCHAR
Hortensi, Podo
Splendidissim
Rhetorum Tibi
Et Vatum Scie
Quod piâ sibi
Romani Cic
Principis, f
Principem
Nam præ
Plura.
A gratâ
Grato
Horte
Sple

6 Oratio
volunt? quos habere certè non liceret, si uti illis
nullo pacto liceret. Est enim hac, iudices, non scri-
pta, sed nata lex quam non didicimus, accepimus,
legimus. verum ex natura ipsa arripimus, hau-
simus, expressimus, ad quam non docti, sed facti,
non instituti, sed imbuti, sumus: ut si vita nostra
in aliquas insidias si in vim, si in tela aut latronum,
aut inimicorum incidisset, omnis honesta ratio es-
set expedienda salutis. Silēt enim leges inter ar-
ma, nec se expectari jubent, cum ei, qui expecta-
re velit, ante injusta pœna luenda sit, quam iusta
repetenda. Et si sapienter, & quodammodo tacite,
dat ipsa lex potestatem defendenda: quæ non mo-
do hominem occidi, sed esse cum telo hominis occi-
dendi causa vetat: ut cum causa non telum qua-
reretur: qui sui defendendi causa telo esset usus,
non hominis occidendi causa habuisse telum iudi-
icaretur. Quapropter hoc maneat in causa, iudi-
ces. non enim dubito, quin probaturus sim vobis
defensionem meam, si id meminertis, quod obli-
visci non potestis, insidiatorem jure interfici posse.
sequitur illud, quod à Milonis inimicis spissime
dicitur. eadem, qua P. Clodius occisus est, senatum
judicasse contra rempub. esse factam. Illam verò
senatus non sententis suis solum, sed etiam studiis
improbavit. Quoties enim est illa causa nobis à
nobis

7 Pro T. Annio Milonē.
nobis acta in senatu, quibus assensionibus universi
ordinis? quam nec tacitis, nec occultis. Quanto e-
nim frequentissimo senatu quatuor, ad summum
quinque sunt inventi, qui Milonis causam non
probarent? declarant levius ambusti tribuni ple-
bis illa inter mortua conciones, quibus quotidie
meam potentiam invidiose criminabatur, cum
diceret, senatum non quod sentiret, sed quod ego
vellem, decernere. Quæ quidem, si potentia est
appellanda potius, quam propter magna in rem-
publicam merita, mediocri in bonis causis aucto-
ritas, aut propter officiosos labores meos nonnulla
apud bonos gratia: appelletur ita sanè, dummodò
ea nos utamur pro salute bonorum contra amen-
tiam perditorum. Hanc verò questionem, etsi
non est iniqua, nunquam tamen senatus constitu-
endam putavit, erant enim leges, erant questio-
nes, vel de cade, vel de vi: nec tantum in ære meo,
ac luctum senatui mors P. Clodij afferebat, ut no-
va questio constitueretur. Cujus enim senatui, de
illo incesto stupro iudicium decernendi potestas
esset erepta: de ejus interitu quis potest credere
senatum iudicium novum constituendum putasset?
Cur igitur incendium curia oppugnationem aucti
M. Lepidi, eadem hanc ipsam, contra rempubli-
cam senatus factam esse decrevit? Quia nulla
A 5

Martin:

Slov. Matice

Slov. Matice

Regi rýomta tványok, Matice Slov. Matice
/316.18.J

EUCHAR
Hortensi, Podol
Splendidissim
Rhetorum Tibi
Et Vatum Sche
Quod piâ sibi
Romani Cic
Principis,
Principes
Nam pra
Plura.
Agr
Gra
He
S

Oratio

vis unquam est in libera civitate suscepta inter
civeis, non contra rempublicam. Non enim est ul-
la defensio contra vim unquam optanda: sed non-
nunquam est necessaria. Nisi verò aut illa dies, in
quo Ti. Gracchus est casus, aut ille, quo Casus aut
quo arma Saturnini oppressa sunt, etiam si è re-
publica, rempublicam tamen non vulnerarunt.
Itaque ego ipse decrevi, cum eadem in Appia fa-
ctam esse constaret, non eum, qui se defendisset,
contra remp fecisse: sed, cum inisset in re vis, &
insidia, crimen iudicio reservavi, rem notavi.
Quòd si per furiosam illum tribunum, senatui,
quod sentiebat, perficere licuisset, novam questio-
nem nunc nullam haberemus. decernebat enim,
ut veteribus legibus tantummodò extra ordinem
quereretur. Divisa sententia est, postulante na-
scio quo. nihil enim necesse est omnium flagitia
proferre? sic reliqua auctoritas senatus, empta
intercessione sublata est. At enim Cn. Pompejus
rogatione sua & de re, & de causa iudicavit. tu-
lit enim de cade, qua in appia via facta esset: in
qua P. Clodius occisus fuit. Quid ergo tulit? nem-
pe ut quereretur. Quid porro querendum est? fa-
ctumne sit? At constat, à quo? Ac patet. Vidit, et-
iam in confessione facti, juris tamen defensionem
scipi posse. Quod nisi vidisset, posse absolvi eum,
qui

Pro T. Annio Milone.

qui fateretur: cum viderat nos fateri: neque
quari unquam iussisset, nec vobis tam salutarem
hanc in iudicando literam, quam illam tristem
dedisset. Mihi verò Cn. Pompejus non modò ni-
hil gravius contra Milonem iudicasse, sed etiam
statuisse videtur, quid vos in iudicando spectare
oporteret. Nam qui non pœnam confessioni, sed
defensionem dedit, is causam interitus queren-
dam, non interitum putavit. Jam illud dicet i-
pse profecto, quòd sua sponte fecit, P. ne Clodio
tribuendum putet, an temporis Domi sue nobilissi-
mus vir, senatus propugnator, atque illis quidem
temporibus, pœne patronus, avunculus hujus no-
stri iudicis, fortissimi viri, M. Catonis, tribunus
pleb. M. Drusus, occisus est. Nihil de ejus morte
populus consultus, nulla questio decreta à senatu
est. Quantum luctum in hac urbe fuisse à nostris
patribus accepimus, cum P. Africano domi sue
quiescenti illa nocturna vis esset illata? quis tum
non gemuit? quis non arsit dolore? quem immor-
talem, si fieri posset, omnes esse cuperent, ejus ne-
necessariam quidem expectatam esse mortem.
Num igitur ulla questio de Africani morte lata
est? Certè nulla. Quid ita? Quia non alio facino-
re clari homines, alia obscuri necantur. Inter sit
inter vite dignitatem summorum, atque infimo-

Regi ný omata tványok, Matica Slov. Martin:
1316. 18. J

rum. mors quidem illata per scelus ysdem pœnis
teneatur, & legibus. Nisi fortè magis erit parricida,
si quis consularem patrem, quàm si quis hu-
mitem necaverit: aut eò mors atrocior erit P.
Clodij, quòd is in monumentis majorum suorum
sit interfectus. Hoc. n. sape ab istis dicitur. perinde
quasi Appius ille Cacus viam munierit, non qua
populus uteretur, sed ubi impunè sui posteri la-
trocinarentur. Itaque in eadem ista Appia via,
cum ornatissimum equitem Romanum M. Pa-
pirium occidisset, non fuit illud facinus punien-
dum. homo enim nobilis in suis monumentis equi-
tem Rom. occiderat, Nunc ejusdem Appie nomen
quantas tragœdias excitat? quæ cruentata an-
tea cæde honesti, atque innocentis viri, silebatur,
eadem nunc crebro usurpatur, posteaquam la-
tronis, & parricida sanguine imbuta est. Sed quid
ego illa commemoro? comprehensus est in templo
Castoris servus P. Clodij quem illè ad Cn. Pompe-
jum interficiendum collobarat, exorta est confi-
tenti sica de manibus, caruit foro postea Pompe-
jus: caruit senatu: caruit publico. janua se, ac pa-
rietibus, non jure legum judiciorumque texit.
Num quæ rogatio lata? num quæ nova quæstio de-
creta est. Atqui, si res, si vir, si tempus ullum di-
gnum fuit, certè hac in illa causa summa omnia
fuerunt

fuerunt. Insidiator erat in foro collocatus, atque
in vestibulo ipso senatus: ei viro autem mors pa-
rabatur, cujus in vita nitebatur salus civitatis.
coporro reipublicæ tempore, quo si unus ille occi-
disset, non hac solùm civitas, sed gentes omnes
concidissent. nisi fortè quia perfectares non est,
non fuit puniendæ: perinde quasi exitus rerum,
non hominum consilia legibus vindicentur. minùs
dolendum fuit re non perfectæ, sed puniendum
certè nihilominus. Quoties ipse, judices, ex P.
Clodij telis? & ex cruentis ejus manibus effugi?
ex quibus si me non mea, vel reipublicæ fortuna
servasset, quis tandem de interitu meo quæstio-
nem tulisset? Sed stulti sumus, qui Drusum, qui
Africanum, Pompejum, nosmetipsos, cum P. Clo-
dio conferre audeamus. tolerabilia fuerunt illa:
P. Clodij mortem a quo animo nemo ferre potest.
luget senatus: mæret equester ordo: tota civitas
confecta senio est: squalent municipia: afflictan-
tur colonia: agri denique ipsi tam beneficium, tam
salutarem, tam mansuetum civem desiderant.
Non fuit ea causa, judices, non fuit, cur sibi cen-
seret Pompejus quæstionem ferendam: sed homo
sapiens, & alta quadam mente præditus, multa
vidit: fuisse sibi illum inimicum, familiarem
Milonem. in communi omnium lætitia si etiam
ipse

21. VI.
EUCHARIS
Hortensi, Podolini
Splendidissime
Rhetorum Tibi sol
Et Vatum Schol
Quod piâ sibi li
Romani Cice
Principis, f
Principem
Nam præ
Plura.
Agr
Gr
H

Pegí ný omata tvánýok, Matice Slov. Martin:
/316.18.1/

112
21. 11. 17
EUCHARIS
Hortensi, Podolin
Splendidissime
Rhetorum Tibi sc
Et Varum Schol
Quod piá sibi
Romani Cic
Principe
Nam p
Plura
Ap
C

ipse gauderet, timuit, ne videretur infirmior fides reconciliata gratia. multa etiam alia vidit, sed illud maxime: quamvis atrociter ipse tulisset, vos tamen fortiter esse iudicaturos. Itaque delegit è florentissimis ordinibus ipsa lumina: neque verò, quod nonnulli dicunt, secrevit in iudicibus legendis amicos meos, neque enim hoc cogitavit vir justissimus, neque in bonis viris legendis id assequi potuisset, etiam si cupisset, non enim mea gratia familiaritatibus contineretur, qua latè patere non possunt, propterea quòd consuetudines victus non possunt esse cum multis, sed, si quid possumus, ex eo possumus, quòd respublica nos conjunxit cum multis, ex quibus ille cum optimos viros legeret, idque maxime ad fidem suam pertinere arbitraretur, non potuit legere non studiosos mei. Quod verò te, Cn. Domiti, huic questionì praesse maxime voluit, nihil quaesivit aliud, nisi justitiam, gravitatem, humanitatem, fidem, tulit, ut consularem necesse esset: credo, quòd principum munus esse ducebat, resistere & lenitati multitudinis, & perditorum temeritati, ex consolaribus te creavit potissimum. dederas enim, quàm contemneres populares insanias, jam ab adolescentia documenta maxima. Quamobrem, iudices, ut aliquando ad causam,

crimen-

crimenque veniamus: si neque omnis confessio facti est inusitata: neque de causa quidquam nota aliter, ac nos vellemus, à senatu iudicatum est: & lator ipse legis, cum esset controversia nulla facti, juris tamen disceptationem esse voluit: & electi iudices, & isti praepositi questionì, quae hac iuste, sapienterque disceptet: reliquum est, iudices, ut nihil iam aliud quaerere debeatis, nisi, uter utri insidias fecerit: quod quo facilius argumentis perspicere possitis, rem gestam vobis dum breviter expono, quaeso diligenter attendite. P. Clodius cum statuisset omni scelere in pratura vexare rempublicam, videretque ita tracta esse comitia anno superiore, ut non multos menses praturam gerere posset: qui non honoris gradum spectaret, ut ceteri, sed & L. Paulum collegam effugere vellet, singulari virtute civem, & annum integrum ad dilacerandam rempublicam quaereret: subito reliquit annum suum, seq. in annum proximum transtulit, non religione aliqua, sed ut haberet, quod ipse dicebat ad praturam gerendam, hoc est, ad evertendam rempublicam plenum annum, atque integrum. Occurrebat, & mancama ac debilem praturam suam futuram, consule Milone: eum porrò summo consensu populi R. consulem fieri videbat. contulit se ad ejus competi-

Martin:

Slov.

Matice

Slov.

Regi

nyomtatványok,

/316.ig.j/

competitores: sed ita, totam ut petitionem ipse solus, etiam invitis illis, gubernaret: tota ut comitia suis, ut dicebat, humeris sustineret. convocabat tribus, se interponebat: coloniam novam, delectum perditissimorum scribebat civium. Quanto ille plura miscebat, tanto hic magis dies convalescebat. Ubi vidit homo ad omne facinus paratissimus, fortissimum virum, inimicissimum suum, certissimum consulem, idque intellexit non solum sermonibus, sed etiam suffragiis populi R. saepe declaratum: palam agere cepit, & aperte dicere occidendum Milonem. Servos agresteis, & barbaros, quibus silvas publicas depopulatus erat, Et ruriamque vexarat, ex Apennino deduxerat, quos videbatis. res erat minime obscura, etenim palam dicebat, consulatum Miloni eripi non posse, vitam posse. significavit hoc saepe in senatu: dixit in concione. quinetiam Favonio fortissimo viro, querenti ex eo, qua spe fureret, Milone vivo: respondit, triduo illum ad summum quatrinduo periturum, quam vocem ejus ad hunc M. Catonem statim Favonius detulit. Anterim cum sciret Clodius (neque enim erat difficile scire) iter solemne, legitimum, necessarium, ante diem XIV. Kalend. Feb. Miloni esse Lanuvium ad flaminem prodendum, quod erat dicta.

dictator Lanuvij Milo: Roma subito ipse profectus pridie est, ut tante suum fundum (quod re intellectum est) Miloni insidias collocaret. atque ita profectus est, ut concionem turbulentam, in qua ejus furor desideratus est, qua illo ipso die habitata est, relinqueret: quam, nisi obire facinoris locum, tempusque voluisset, nunquam reliquisset. Milo autem cum in senatu fuisset eo die, quoad senatus dimissus est: domum venit: calceos, & vestimenta mutavit: paulisper, dum se uxor (ut fit) comparat. commutatus est: deinde profectus est id temporis, cum jam Clodius, siquidem eo die Romam venturus erat, redire potuisset. obviam fit ei Clodius expeditus, in equo, nulla rhæda, nullis impedimentis, nullis Gracis comitibus, ut solebat, sine uxore, quod nunquam ferè: cum hic insidiator, qui iter illud ad eadem faciendam apparasset, cum uxore veheretur in rhæda, penulatus, vulgi magno impedimento, ac muliebri & delicato ancillarum, puerorumque comitatu. Fit obviam Clodio ante fundum ejus hora ferè undecima, aut non multo secus. statim complures cum telis in hunc faciunt de loco superiore impetum. adversi rhædarium occidunt. cum autem hic de rhæda, rejecta penula, desiluisset seq. acris animo defenderet: illi, qui erant cum Clodio, gladiis

119
EUCHARI
Hortensi, Podolir
Splendidissime
Rhetorum Tibi
Et Varum Sche
Quod piâ sibi
Romani Ci
Principis
Nam
Plur
A

Martin:

Matica Slov.

Regi iv omata tványok, Matica Slov. / 316.ig.j

diis eductis, partim recurrere ad rhedam, ut à tergo Milonem adorirentur: partim, quòd hunc jam interfectum putarent, cadere incipiunt ejus servos, qui post erant: ex quibus qui animo fideli in domino erant, & presentes fuerunt, partim occisi sunt, partim, cum ad rhedam pugnari viderent, & domino succurrere prohiberentur, Milonemq. occisum etiam ex ipso Clodio audirent & ita esse putarent: fecerunt id servi Milonis. dicam. n. non derivandi criminis causa, sed ut factum est neq. imperante, neque sciente, neq. presente domino, quod suos quisq. servos in tali re facere voluisset. Hac, sicut exposui, ita gesta sunt, judices: insidiator superatus, vi victa vis, vel potius oppressa virtute audacia est. Nihil dico, quid resp. consecuta sit: nihil quid vos, nihil quid omnes boni: nihil sanè id profit Miloni, qui hoc fato natus est, ut ne se quidem servare potuerit, quin unà rem publicam, vòsq. servaret. Si id jure non posset, nihil habeo, quòd defendam. sin hoc & ratio doctis, & necessitas barbaris, & mos gentibus, & feris natura prescripsit, ut omnem semper vim, quacumque ope possent, à corpore, à capite, à vita sua propulsarent: non potestis hoc facinus improbum judicare, quin simul judicetis, omnibus, qui in latrones inciderint, aut illo-

rum

rum telis, vestris sententiis esse pereundum. Quod si ita putasset: certe contabilius Miloni fuit dare jugulum P. Clodio, non semel ab illo, neque tum primum petitum, quàm jugulari à vobis; quia se illi, non jugulandum tradidisset. sin hoc nemo vestrum ita sentit: illud jam in judicium venit, non occisusne sit, quod fatemur: sed jure, an injuria: quod multis antea in causis jam quaesitum est. Insidias factas esse constat: & id est, quòd senatus contra remp. factum esse judicavit: ab utro facta sunt, incertum est. de hoc igitur latum est ut quareretur. Ita & senatus rem, non hominem notavit: & Pompejus de jure, non de facto, questionem tulit. Nunquid igitur aliud in judicium venit, nisi, uter utri insidias fecerit? profecto nihil. si hic illi: ut ne sit impune. si ille huic: tum nos scelere solvamur. Quoniam igitur pacto probari potest, insidias Miloni fecisse Clodium? satis est quidem in illa tam audaci, tam nefaria bellua, docere, magnam ei causam, magnam spem in Milonis morte propositam, magnas utilitates fuisse. Itaque illud Cassianum, CUI BONO FUERIT, in his personis valeat, etsi boni nullo emolumento impelluntur in fraudem. improbi saepe parvo. Atqui, Milone interfecto, Clodius hoc assequeretur, non modo ut prator f-

B 2

set

21. 17. 10
 22. 16.
 EUCHARIS
 Hortensi, Podolini
 Splendidissime
 Rhetorum Tibi so
 Et Vatum Schol
 Quod pià sibi
 Romani Cic
 Principis,
 Nam pr
 Plura
 Ag
 G

Martin:

Martia.

Slov.

Matica Slov.

Regi ny omata tványok,

/316.ig. J

Regi ny omata tványok,

set non eo consule, quo sceleris nihil facere posse: sed etiam ut his consularib. prator esset: quibus si non adjuvantib. at conniventib. certe, sperasset se posse remp. eludere in illis suis cogitatis furoribus. cuius illi conatus, ut ille ratiocinabatur, cum tantum beneficium ei se debere arbitrarentur: & si vellent, fortasse vix possent frangere hominis sceleratissimi corroboratam jam vetustate audaciam. An verò, iudices, vos soli ignoratis vos hospites in hac urbe versamini? vestra peregrinantur aures, neque in hoc pervagato civitatis sermone versantur. quas ille leges (si lege nominanda sunt, ac non faces urbis, & pestes reip.) fuerit impositum nobis omnibus, atque inustus. Exhibe, queso Sexte Clodi, exhibe librarium illud legum vestrarum, quod te ajunt eripuisse è domo, & ex mediis armis turbâq. nocturna, tanquam Palladium, sustulisse, ut praclarum inde munus, ac instrumentum tribunatus ad aliquem, si natus esses, qui tuo arbitrio tribu natum gereret, deferre posses. Et adspexit me illis quidem oculis, quibus tum solebat, cum omnia omnibus minabatur. Movet me quippe lumen curia. *Quid?* tu me iratum, Sexte, putas tibi, cuius tu inimicissimum multò crudelius etiam punitus es, quam erat humanitatis meae postulare? Tu P. Clodij

cruent-

cruentum cadaver ejecisti domo, tu in publicum ejecisti: tu spoliatum imaginib. exsequiis, pompa, laudatione, infelicissimis lignis semustulatum, nocturnis canib. dilaniandum reliquisti. quam rem etsi necessario fecisti, tamen, quoniam in meo inimico crudelitatem exprompsisti tuam, laudare non possum, irasci certè non debeo. P. Clodij praturam non sine maximo rerum novarum motu proponi solitam esse videbatis, nisi esset is consul, qui eam auderet, possetq. confringere eum. Milonem esse cum sentiret universus populus Rom. quis dubitaret suffragio suo, se metu, periculo remp. liberare? At non, P. Clodio mortuo, usitatis jam rebus, obnitendum est Miloni, ut tueatur dignitatem suam. singularis illa huic uni concessa gloria, qua quotidie augebatur frangendis furorib. Clodianis, jam morte Clodij cecidit. Vos adepti estis, ne quem civem metueritis: hic exercitationem virtutis, suffragationem consulatus, fontem perennem gloriae sua perdidit. Itaque Milonis consulatus, qui vivo Clodio, labefactari non poterat, mortuo denique tentari caeptus est. Non modò igitur nihil prodest, sed obest etiam P. Clodij mors Miloni. At valuit odium, fecit iratus, fecit inimicus, fecit ultor injuria, punitor doloris sui. *Quid, si hac, non dico majora*

B 3

fue-

22. 16
 EUCCHARIS
 Horrensi, Podolini
 Splendidissime
 Rhetorum Tibi sc
 Et Varum Schol
 Quod pia sibi
 Romani Cic
 Principis
 Nam p
 Plura
 Ag
 G

Martia:

Matica Slov.

Matica Slov.

Regi nyomtatványok, Matica Slov.

/316.18.1

fuerunt in Clodio, quam in Milone, sed in illo maxima, nulla in hoc? quid vultis amplius? quid enim odisset Clodium Milo, si getem, ac materiam suae gloriae, prater hoc civile odium, quo omnes improbos odimus? Ille erat ut odisset primum defensorem salutis meae: deinde vexatorem furoris domitorem armorum suorum: postremo etiam accusatorem suum. reus enim Milonis lege Plotia, fuit Clodius, quoad vixit. Quo tandem animo hoc tyrannum tulisse creditis quantum odium illius, & in homine injusto, quam etiam justum esse? Reliquum est, ut jam illum natura ipsius, consuetudoque defendat, hunc autem hac eadem coarguant: nihil per vim unquam Clodius, omnia per vim Milo. Quid ergo, iudices, cum merentibus vocis urbe cessi, non servos, non arma, non vim intentavit? Quae fuisset igitur causa restituendi mei, nisi fuisset injusta eiciendi? Diem mihi credo, dixerat: multam irrogat: actionem per duellionis intenderat: & mihi, iudices, in causa aut vestra mala, aut mea nec praclarissima, etiam iudicium timendum fuit. Servorum, & egentium civium, & facinorosorum, armis meos civeis, meis consiliis, periculisque servatos, pro me eijci noluit. Vidi enim, vidi hunc ipsum Q. Hortensium, lumen, & ornamentum reipub:
panè

panè interfici suorum manu, cum mihi adesset: qua in turba C. Vibienus, senator, vir optimus, cum hoc cum esset una, ita esset multatus, ut vitæ amiserit. Itaque quando illus postea sic illa, quæ à Catilina acceperat, conquievit? Hac intentata nobis est: huic obijci pro me non sum passus: hac insidiata Pompejo est: hac istam Appiam viam, monumentum sui nominis, nece Papirij cruentavit: hac eadem longo intervallo conversa rursus est in me nuper quidem, ut scitis, me ad regiam panè confecit. Quid simile Milonis? cujus vis omnis hac semper fuit, P. Clodius, cum in iudicium detrahi non posset, vi oppressam civitatem teneret. quem si interficere voluisset, quanta quoties occasiones quam praclara fuerunt? Potuitne, cum deos, ac deos penates suos, illo oppugnante defenderet, jure se ulcisci? potuitne, cive egregio, & viro fortissimo, P. Sextio, collega suo vulnerato? potuitne Fabricio viro optima, cum de ritu meo legem ferret, pulso, crudelissima foro cade facta? potuitne, L. Caciliij justissimi, fortissimique praetoris oppugnata domo? potueritne illo die, cum est lata lex de me? cum totius Italia concursus, quem mea salus concitavit, facti illius gloriam libens agnovisset: ut etiam si id Milo fecisset, cuncta civitas eam laudem pro sur-

119
EUCHARIS
Hortensi, Podolini
Splendidissime
Rhetorum Tibi sc
Et Varum Schol
Quod piâ sibi
Romani Cic
Principis,
Principes
Nam pr
Plura
Ag
G

Martin

Slov.

Matica

ok,

Regi

1316.ig.j

11a
21. VI. 17
EUCHARIS
Hortensi, Podolini
Rhetorum Tibi so
Et Varum Schol
Quod piã sibi
Romani Cic
Principes
Nam pr
Plura
A g
G

Oratio

indicaret? Atqui erat id temporis clarissimus,
& fortissimus consul inimicus Clodio P. Lentulus,
ultor sceleris illius propugnator senatus, defensor
vestrae voluntatis patronus illius publici consen-
sus, restitutor salutis mea: septem pratores, octo
tribuni plebis, illius adversarij, defenso res mei:
Cn. Pompejus auctor, & dux mei relictus, illius
hostis, cujus sententiam senatus omnis de mea sa-
lute gravissimam, & ornatissimam secutus est:
qui populum R. cohortatus est qui cum de me de-
cretum Capua fecisset: ipse cuncta Italia cupien-
ti & ejus fidem imploranti, signum dedit, ut ad
me restituendum Romam concurrerent, omnia
tum denig. in illum odia civium ardebant deside-
rio mei, quem qui tum interemisset, non de im-
punitate ejus, sed de premiis cogitaretur. Tamen
se Milo continuit, & P. Clodium ad iudicium bis,
ad vim nunquam vocavit. Quid? privato Mi-
lone, & reo ad populum, accusante P. Clodio, cum
in Cn. Pompejum pro Milone dicentem impetus
factus est: quare non modo occasio, sed etiam
causa illius opprimendi fuit? Nuper vero cum
M. Antoninus summam spem salutis bonis omni-
bus attulisset, gravissimamque adolescens nobi-
lissimus reipub. partem fortissime suscepisset, at-
que illam belluam, iudicij laqueos declinantem,
iam

Pro T. Annio Milone.

jam irretitam teneret: qui locus quod tempus il-
lud, dij immortales fuit? cum se ille fugiens in
scalarum tenebris abdidisset: magnum Miloni
fuit conficere illam pestem nulla sua invidia, An-
tonij vero maxima gloria? Quid? comitibus in
campo quoties potestas fuit? cum ille vi in septa
irruisset, gladius distringendos, lapides jaciendos
curasset, deinde subito, vultu Milonis perterri-
tus, fugeret ad Tiberim, vos, & omnes boni vota
faceretis, ut Miloni uti virtute sua liberet?
x Quem igitur cum omnium gratia noluit: hunc
voluit cum aliquorum querela? quem jure, quem
loco, quem tempore, quem impunè non est ausus:
hunc injuria, iniquo loco, alieno tempore, pericu-
lo capitis, non dubitavit occidere? Praesertim
judices, cum honoris amplissimi contentio, & dies
comitiorum subesset: quo quidem tempore (scio
enim quam timenda sit ambitio, quantaque, &
quam sollicita cupiditas consulatus) omnia non
modo quae reprehendi palam, sed etiam quae ob-
scure cogitari possunt, timemus: tumorem, fabu-
lam fictam, falsam perhorrescimus: ora omnium,
atque oculos intuemur, nihil enim est tam molle,
tam tenerum, tam aut fragile, aut flexibile, quam
voluntas erga nos, sensusque civium: qui non
modo improbitati irascuntur candidatorum, sed
etiam

Martin

Matica Slov.

Regi ny omata tvényok, /316.ig.j/

etiam rectè factis saepe fastidiunt. Hunc diem igitur campis speratum, atque exoptatum sibi proponens Milo, cruentis navibus scelus, & facinus praeseferens, & confitens, ad illa augusta centuriarum auspicia veniebat? quàm hoc non credibile in hoc? quàm idem in Clodio non dubitandum: qui se, interfecto Milone, regnaturum putaret? Quid? quod caput audaciae est, iudices: quis ignorat, maximam illecebram esse peccandi, impunitatis spem? In utro igitur hac fuit? in Milone? qui etiam nunc reus est facti, aut praecleari, aut certe necessarij? an in Clodio? qui ita iudicia, paenamque contemserat, ut eum nihil delectaret, quod aut per naturam fas esset, aut per leges liceret? Sed quid ego argumentor? quid plura disputo? te, Q. Petili, appello, optimum, & fortissimum civem: ac, M. Cato, testor: quos mihi divina quaedam sortis dedit iudices. Vos ex M. Favonio audistis, Clodium sibi dixisse, & audistis, vivo Clodio, periturum Milonem triduo, post diem tertium gestares est, quàm dixerat. Cum ille non dubitaret aperire, quid cogitaret, vos potestis dubitare, quid fecerit? Quemadmodum igitur cum dies non sefellit? dixi equidem modò. Dictatoris Lanuvij stata sacrificia nosse, negotij nihil erat, vidit necesse esse Miloni proficisci Lanuvium

nuvium illo ipso quo profectus est, die. itaque antevertit. At quo die? quo ut antè dixi, insanissima concio ab ipsius mercenario tribuno pl. est concitata: quem diem ille, quam concionem, quos clamores, nisi ad cogitatum facinus appropinquaret, nunquam reliquisset. Ergo illi ne causa quidam itineris, etiam causa manendi: Miloni nulla facultas manendi, exeundi non causa solum, sed etiam necessitas fuit. Quid, si, ut ille scivit Milonem fore eo die in via, sic Clodium Milone suspicari quidem potuit? Primum quaero, qui scire potuerit, quod vos idem in Clodio quaerere non potestis, ut enim neminem alium, nisi T. Patinam familiarissimum suum, rogasset, scire potuit, illo ipso die Lanuvij à dictatore Milone proditissimum necesse esse. sed erant permulti alij, ex quibus id facillimè scire posset: omnes scilicet Lanuvini. Milo de Clodij reditu unde quaesivit? quaesierit sanè. videte, quid vobis largiar, servum etiam, ut Arrius meus amicus dixit, corruerit. Legite testimonia testium vestrorum. dixit C. Cassinius, cognomento Schola, Interamnis, familiaris meus, & idem comes P. Clodij: cuius jam pridem testimonio Clodius eadem hora Interamna fuerat, & Roma, P. Clodium in illo die Albano mensurum fuisse: sed subito ei esse nuntiatum, Cyrum archie-

21. v. 11
EUCCHARIS
Hortensi, Podolini
Splendidissime
Rhetorum Tibi so
Et Vatum Schol
Quod pià sibi
Romani Cic
Principes
Nam pr
Plura
Ag

Martini

Slov.

Matica

Slov.

Matica

Slov.

Matica

Slov.

Matica

Slov.

Matica

Slov.

Matica

Slov.

Matica

Regi nyomtatványok, Matica Slov.

/316.ig.1

chitectum esse mortuum: Itaque Romam repente constituisse proficisci. dixit hoc comes rem P. Clodij, C. Clodius. Videre, iudices quanta res his testimoniis sint confecta. primum certe liberatur Milo, non eo consilio profectus esse, ut insidiaretur in via Clodio: quippe qui eò obvius futurus omnino non erat. deinde (non enim video cur non meum quoque agam negotium) scitis iudices fuisse, qui in hac rogatione suadenda dicerent, Milonis manu cadem esse factam, consilio verò majoris alicujus. Videlicet me latronem, ac sicarium abjecti homines, & perditii describebant. Facient suis testibus y qui Clodium negant eo die Romam, nisi de Cyro auditum esset, rediturum fuisse. Respiravi, liberatus sum: non vereor, ne quod ne suspicari quidem potuerim, videar id cogitasse. Nunc persequar cetera: non occurrit illud ne Clodius quidem de insidiis cogitavit, quoniam fuit in Albano mansurus. Siquidem exiturus ad cadem è villa non fuisset. Video enim, eum qui dicitur de Cyri morte nuntiasse, non id nuntiasse, sed Milonem appropinquare. nam quid de Cyro nuntiaret, quem Clodius Roma proficiscens reliquerat morientem? Unà fui: testamentum autem palam fecerat, & eum heredem, & me scripserat. Quem pridie hora tertia animam
efflan-

efflantem reliquisset, eum mortuum postridie hora decima ei nuntiabatur? Age, si ita factum: quæ causa cur Romam properaret? cur in noctem se conjiceret? quid afferebat festinationem? quod hæres erat? primum erat nihil, cur properato opus esset: deinde si quid esset, quid tandem erat, quod ea nocte consequi posset, amitteret autem, si postridie mane Romam venisset? Atque ut illi nocturnus ad urbem adventus vitandus potius, quam expetendus fuit: sic Miloni cum insidiator esset, si illum ad urbem noctu accessurum sciebat, subsistendum, atque expectandum fuit. Noctu invidioso & pleno latronum, in loco occidisset. nemo ei neganti non credidisset, quem esse omnes salvum, etiam consistentem volunt. Sustinisset hoc crimen primum ipse ille latronum occultator & receptator locus, dum neque muta solitudo indicasset, neq. ceca nox ostendisset Milonem: deinde ubi multi ab illo violati, spoliati, bonis expulsi, multi etiam hæc timentes in suspicionem caderent: tota deniq. recitaretur Etruria. Atque illo die certè Africa rediens divertit Clodius ab Albanum. Quod nisi sciret Milo, illum Aricia fuisse, suspicari tamen debuit, eum etiamsi Romam illo die reverti vellet: ad villam suam, quæ visum tangeret, diversurum. cur ne-
que

21. v. 10
EUCHARIS
Hortensi, Podolini
Splendidissime
Rhetorum Tibi sol
Et Vatum Schol
Quod pià sibi li
Romani Cice
Principis,
Nam pr
Plura
Agr

Martin:

Matica Slov.

Regi nyouta tványok, Matica Slov. 1316. 18. J

que antè occurrit, ne in villa resideret: nec eo in loco subsedit, quo ille noctu venturus esset? Video adhuc constare omnia, iudices: Miloni etiam utile fuisse Clodium vivere: illi ad ea quæ concupierat, optatissimum interitum Milonis fuisse, odium illius in hunc acerbissimum in illum, huius nullum: consuetudinem illius perpetuam in vi inferenda, huius tantum in repellenda. Mortem ab illo denuntiata palam Miloni, & predicatam, nihil unquam auditum ex Milone: profectiois huius diem, ei notum, reditum illius huic ignotum fuisse: huius iter necessarium, illius etiam potius alienum: hunc præ se tulisse, se illo die Roma exiturum, illum eo die se dissimulasse rediturum: hunc nullius rei mutasse consilium, illum causam mutandi consilij finxisse: huius, si insidiaretur, nocte prope urbem expectandum, illi etiam si hunc non timeret, tamen recessum ad urbem nocturnum fuisse metuendum. Videamus nunc id quod caput est, locus ad insidias ille ipse, ubi congressi sunt, utri tandem fuerit aptior. Id verò, iudices, etiam dubitandum, & diutius cogitandum est? Ante fundum Clodij quo in fundo propter insanas illas sustructiones, facile mille hominum versabatur valentum. At qui excelso loco superiore se fore putabat Milo, & ob eam

catt-

causam eum locum ad pugnam potissimum delegerat. An in eo loco potius expectandum ab eo, qui ipsius loci spe facere impetum cogitabat? Res loquitur iudices, ipsa: quæ semper valet plurimum. Si hæc non gesta audiretis, sed picta videretis: tamen appareret, uter esset insidiator, uter nihil cogitaret mali, cum alter veheretur in rheda penulatus, una sederet uxor: quid horum non impedivissimum? vestitus an vehiculum, an comes? quid minus promptum ad pugnam penula irretitus, rheda impeditus, uxore pane constructus esset? Videte nunc illum, primum egredientem e villa subito. Cur vesperi quid necesse est? qui convenit præsertim id temporis? Divertit in villam Pompeij, Pompejum ut videant? Sciebat in Alsiensi esse. Villam ut perspiceret? millies in ea fuerat. Quid ergo erat more, & tergiversationis? dum hic veniret, locum relinquere noluit. Age nunc iter expiditi latronis, cum Milonis impedimentis comparate. Semper ille cum uxore: tum sine ea, nunquam non in rheda: tum in equo, comites Graculi, quocumque ibat, etiam cum in castra Etrusca properabat: tum nugarum in comitatu nihil. Milo qui nunquam, tum casu pueros symphonicos uxoris ducebat, & ancillarum greges, ille qui semper secum scorta

sem-

21. v. 10
22. v. 6
EUCHARIS
Hortensi, Podolinic
Splendidissime P
Rhetorum Tibi sol
Et Vatum Schola
Quod piâ sibi illi
Romani Cice
Principis, f
Principem
Nam præ
Plura.
A gr
Gr
P

Martini:

Matice Slov.

Regi týomta tvényok, Matice Slov.

1316.18.J

1216
 1217
 1218
 1219
 1220
 1221
 1222
 1223
 1224
 1225
 1226
 1227
 1228
 1229
 1230
 1231
 1232
 1233
 1234
 1235
 1236
 1237
 1238
 1239
 1240
 1241
 1242
 1243
 1244
 1245
 1246
 1247
 1248
 1249
 1250
 1251
 1252
 1253
 1254
 1255
 1256
 1257
 1258
 1259
 1260
 1261
 1262
 1263
 1264
 1265
 1266
 1267
 1268
 1269
 1270
 1271
 1272
 1273
 1274
 1275
 1276
 1277
 1278
 1279
 1280
 1281
 1282
 1283
 1284
 1285
 1286
 1287
 1288
 1289
 1290
 1291
 1292
 1293
 1294
 1295
 1296
 1297
 1298
 1299
 1300

EUCCHARISTIA
 Hortensi, Podolinie
 Splendidissime
 Rhetorum Tibi sol
 Et Varum Schola
 Quod pia sibi lit
 Romani Cicer
 Principem, f
 Nam pra
 Plura.

semper exoletos, semper lupas ducebat, tum ne
 minem, nisi ut virum à viro, lectum esse diceres.
 Cur igitur victus est? quia non semper viator à
 latrone, nonnunquam etiam latro à viatore occi-
 ditur: quia quanquam paratus in imparatos Clo-
 dius, tamen mulier incidere in viros. Nec verò
 sic erat unquam non paratus Milo contra illum,
 ut non satis ferè esset paratus. semper ille & quã-
 tum interesset P. Clodij se perire, & quanto illi
 odio esset, & quantum ille auderet, cogitabat.
 Quamobrem vitam suam quam maximis premi-
 is propositam, & penè addictam sciebat, nunquã
 in periculum sine presidio, & sine custodia prove-
 hebat. Adde casus, adde incertos exitus pugna-
 rum Matremque communem: qui sepe spolian-
 tem jam & exultantem evertit, & perculit ab-
 jecto. Adde inscitiam pransi, poti. oscitantis du-
 cis: qui cum à tergo hostem interclusum reliquis-
 set: nihil de ejus extremis comitibus cogitavit:
 in quos incensos ira, vitamq; domini desperantes
 cum incidisset, haesit in iis pœnis, quas ab eo servi
 fideles pro domini vita expetiverunt. Cur igitur
 periculis se metuebat scilicet, ne incitaretur:
 ne non essent: ne tormentis co-
 gerentur, occisum esse a servis Milonis in Apia
 via P. Clodium confiteri. Quid opus est tortore?
 quid

quid queris occideritne? occidit. Jure, an inju-
 ria? nihil ad tortorem. facti enim in aculeo qua-
 estio est juris in iudicio. Quod igitur in causa qua-
 rendū est id agamus: hoc quod tormentis inveni-
 re vis, id fatemur. Manu verò cur miserit, si id
 potius queris, quam cur parum amplis affecerit
 premis: nescis inimici factum reprehendere.
 Dixit, n. hic idem, qui omnia semper constanter &
 fortiter, M. Cato: dixitq; in turbulenta concione,
 quæ tamen hujus auctoritate placata est, non li-
 bertate solum, sed etiam omnibus premiis dignis-
 simos fuisse, qui domini ne caput defendissent.
 Quod n. premium, satis magnum est tam bene-
 volis, tam bonis, tam fidelibus servis, propter quos
 vivit? etsi quidem non tanti est, quam quod pro-
 pter eosdem non sanguine, & vulneribus suis,
 crudelissimi inimici mentem oculosque satiavit,
 quos nisi manumississet, tormentis etiam delendi
 fuerunt conservatores domini, ultores sceleris,
 defensores necis. Hic verò nihil habet in his ma-
 lis, quod minus molestè ferat, quam etiamsi quid
 ipsi accidat, esse tamen illis meritum premium
 persolutum. Sed questiones urgent Milonem,
 quæ sunt habitæ nunc in Atrio Libertatis. Qui-
 busnam de servis? rogas? de P. Clodij. Quis
 eos postulavit? Appius, quis produxit? Appius,
 unde

Regi nymta tványok, Matice Slov. Martin.
 1316.12.1

unde ab Appio. *Dij boni, quid potest agi severius? De servis nulla questio est in dominum, nisi de incestu, ut fuit in Clodium: Proximè ad deos accessit Clodius, proprius quam tum, cum ad ipsos penetrarat, cujus de morte, tanquam de caremoniis violatis queritur: Sed tamen majores nostra in dominum de servo quari noluerunt, non quia non posset verum inveniri, sed quia videbatur indignum esse, & domini ipsa morte tristius. In reum de servis accusatoris cum queritur, verum inveniri potest? Age verò quæ erat aut qualis questio? Heus ubi Ruscio, ubi Casca? Clodius insidias fecit Miloni? Fecit. Certa crux, Nullas fecit. sperata libertas. Quid hac questione certius? Subito arrepti in questionem tamen separantur à cæteris, & in arcas conyiciuntur, ne quis cum iis colloqui possit. Hi centum dies penes accusatorem cum fuissent, ab eipso accusatore producti sunt. Quid hac questione dici potest integrius? quid in corruptius? Quod si nondum satis cernitis, cum res ipsa tot, tam claris argumentis, signisq; luceat, pure mente, atq; integra Milonè nullo scelere imbutum, nullo metu perterritum, nulla conscientia examinatum Romam revertisse: recordamini, per deos immortales, quæ fuerit celeritas reditus ejus, qui ingressus in forum,*

forum, ardente curia: quæ magnitudo animi, quæ vultus, quæ oratio. Neque verò se populo solum, sed etiam senatui tradidit: neq; senatui modò, sed etiam publicis presidis & armis: neq; his tantum. verum etiam ejus potestati, cui senatus totam remp. omnem Italia pubem, cuncta populi Romani arma commiserat, cui se nunquam profectò tradidisset, nisi causa sua consideret, presertim omnia audienti, magna metuenti, multa suspicanti, nonnulla credenti. Magna vis est conscientie, judices, & magna in utramque partem, ut neq; timeant, qui nihil commiserint: & pœnam semper ante oculos versari putent, qui peccarint. Neque verò sine ratione certa, causa Milonis semper à senatu probata est. videbant enim sapientissimi homines facti rationem, presentiam animi, defensionis constantiam. An verò oblitus estis, judices, recenti illo nuntio necis Clodiane, non modò inimicorum Milonis, sermones & opiniones, sed nonnullorum etiam imperitorum: qui negabant eum Romam esse rediturum? Sive enim illud animo irato, ac percito fecisset, ut incensus odio trucidaret inimicum arbitrabantur, eum tanti mortem P. Clodij putasse, ut equo animo patria careret, cum sanguine inimici expleisset odium suum: sive etiam illius morte patriam liberare

112
 EUCCHARIST
 Hortensi, Podolinier
 Rhetorum Tibi solvi
 Et Varum Schola
 Quod pià sibi lib
 Romani Cicere
 Principem, far
 Nam p. a. p.
 Plura,
 A grat
 Grat
 H

Martini

Slov.

Matica

Slov.

Matica

Slov.

Matica

Slov.

Matica

Slov.

Matica

Slov.

Matica

Slov.

Matica

Slov.

Matica

Slov.

Matica

Slov.

voluisset non dubitaturum fortem virum, quin,
 cum suo periculo salutem reip. attulisset, cederet
 a quo animo legibus, secum auferret gloriam sem-
 piternam, nobis hac fruenda relinqueret, quam
 ipse servasset. Multi etiam Catilinam, atque
 illa portentosa loquebantur: erumpet, occupabit a-
 liquem locum, bellum patriae faciet. Miseros in-
 ter dum civis, optime de rep. meritos: in quibus
 homines non modo res praclarissimas obliviscun-
 tur, sed etiam nefarias suspicantur. Ergo illa,
 falsa fuerunt, quae certe vera extitissent, si Milo
 admisisset aliquid, quod non posset honestè verè-
 que defendere. Quid quae postea sunt in eum,
 congesta? quae quamvis etiam mediocrium deli-
 ctorum conscientiam perculissent, ut sustinuit, dii
 immortales? sustinuit? immò verò ut contem-
 psit, ac pro nihilo putavit? quae neque maximo a-
 nimo nocens, neque innocens, nisi fortissimus vir
 negligere potuisset, scutorum, gladiatorum, freno-
 rum, spatorum, pilorumque etiam multitudo de-
 prehendi posse judicabatur, nullum in urbe vicium,
 nullum angiportum esse dicebant, in quo Miloni
 non esset conducta domus: arma in villam Otri-
 culanam de vecta Tiberi: domus in clivo Capito-
 lino scutis referta: plena omnia malleolorum ad
 urbis incendia comparatorum. Hac non delata
 solum,

solum, sed panè credita: nec antè repudiata sunt,
 quam quaesita. Laudabam equidem incredibilem
 diligentiam Cn. Pompeij: sed dicam ut sentio, ju-
 dices nimis multa audire coguntur: neque aliter
 facere possunt ij, quibus tota commissa est resp.
 Quin etiam audiendus sit Popa Licinius, nescio
 quis de circo maximo: servos Milonis apud se
 ebrios factos, sibi confessos esse de interficiendo
 Cn. Pompejo conjurasse: deinde postea se gladio
 percussum esse ab uno de illis, ne indicaret: Pom-
 pejo in hortos nutiavit. Arcessor in primis de
 amicorum sententia rem defert ad senatum. Non
 poteram in illius mei, patriaeque custodis tanta
 suspicione non metu exanimari: sed mirabar ta-
 men, crediti Popa: ebriosorum confessionem ser-
 vorum audiri, vulnus in latere, quod acu pun-
 ctum videretur, pro ictu gladiatoris putari. Ve-
 rum tamen, ut intelligo, cavebat magis Pompe-
 jus, quam timebat, non ea solum quae timenda
 erant, sed omnino omnia, ne aliquid vos timere-
 tis. Oppugnata domus C. Caesaris clarissimi, &
 fortissimi viri, per multas noctis horas nuntiaba-
 tur. nemo audierat tam celebri loco, nemo sense-
 rat: tamen audiebatur. non poteram Cn. Pom-
 pejum, praestantissima virtute civem, timidum
 suspicari: diligentiam tota rep. suscepta nimiam
 nullam

21. 12. 19. 19. 19.
 EUCCHARIST
 Hortensi, Podolinico
 Splendidissime Phi-
 Rhetorum Tibi solvi
 Er Vatum Schola
 Quod pià sibi libe-
 Romani Cicero
 Principis, fac
 Nam praest
 Plura.
 A grat
 Grat
 Ho

Martin:

Slov.

Matices

ok,

Matice

ok,

Matice

ok,

Matice

ok,

Matice

ok,

Matice

Regi nymata tványok,

1316. 18. J.

nullam putabam. Frequentissimo senatu nuper in
 Capitolio senator inventus est, qui Milonem cum
 telo esse diceret, nudavit se in sanctissimo templo,
 quoniam vita talis & civis & viri, fidem non fa-
 ciebat, nisi eo tacente, res ipsa loqueretur. Omnia
 falsa, atque insidio ac ficta comperta sunt. Quod
sitamen metuitur etiam nunc Milo, non hoc jam
 Clodianum crimen timemus, sed tuas, Cn. Pom-
 pei, (te enim appello ea voce, ut me audire possis)
 tuas, inquam, suspiciones perhorrescimus. Si Mi-
 lonem times, si hunc de tua vita nefarie aut nunc
 cogitare, aut molitum aliquando aliquid putas:
 si Italia delectus, ut nonnulli conquisitores tui di-
 citant, si hac arma, si Capitolina cohortes, si ex-
 cubia, si vigilia, si delecta juventus, quum cor-
 pus, domumque custodit, contra Milonis impetum
 armata est, atque illa omnia in hunc unum insti-
 tuta, parata, intenta sunt: magna in hoc certe
 vis, & incredibilis animus, & non unius viri vi-
 res, atque opes indicantur, siquidem in hunc u-
 num & praestantissimus dux electus & tota resp.
 armata est. Sed quis non intelligit omnes tibi
 reip. partes agras, & labanteis, ut eas his armis
 sanares, & confirmares, esse commissas? Quod si
 Miloni locus datus esset, probasset profecto tibi i-
 psi neminem unquam hominem homini cariorum
 fuisse,

fuisse, quam te sibi: nullum se unquam pericu-
 lum pro tua dignitate fugisse: cum illa ipsa teter-
 rima peste sapissime pro tua gloria contendisse:
 tribunatum suum ad salutem meam, qua tibi ca-
 rissima fuisset: consiliis tuis gubernatum: se a te
 postea defensum in periculo capitis adjutum in-
 petitione pratura: duos se habere semper amicis-
 simos sperasse: te tuo beneficio, me suo: qua si non
 probaret: si tibi ita penitus in se disset ista suspicio,
 nullum ut evelli modo posset: si denique Italia a de-
 lectu, urbs ab armis, sine Milonis clade nunquam
 esset conquietura. ne iste haud dubitans cessisset
 patria, is qui ita natus est, & ita consuevit, Ma-
 gne tamen attestaretur: quod nunc etiam facit.
 Vide quam sit varia vita commutabilisque ratio,
 quam vaga, volubilisque fortuna, quanta infide-
 litates in amicis, quam ad tempus apta simulatio-
 nes, quanta in periculis fuga proximorum, quan-
 ta timiditates. Erit, erit profecto tempus, & il-
 lucecet aliquando ille dies, cum tu salutaribus (ut
 spero) rebus tuis, sed fortasse motu aliquo commu-
 nium temporum immutatis, quam crebro acci-
 dat, experti debemus scire: & amicissimi bene-
 volentiam, & gravissimi hominis fidem, & unius
 post homines natos fortissimi viri magnitudinem
 animi desideres. Quanquam quis hoc credat, Cn.

112
 12. 11. 19. 7
 EUCCHARIST
 Hortensi, Podolinien
 Splendidissime Pha
 Rhetorum Tibi solvir
 Et Varum Schola se
 Quod pia sibi libe
 Romani Cicero
 Principis, fac
 Nam praest
 Plura. T
 A grata
 Grata
 Ho
 S

Martia:

Slov.

Matica

ok,

Regi

1316.18.1

1316.18.1

1316.18.1

Pompejum juris publici, mortis amicorum, rei de-
 nique publica perditissimum, cum senatus ei com-
 miserit, ut videret, Ne quid respublica detri-
 menti caperet. quo uno versiculo satis armati
 semper consules fuerunt, etiam nullis armis datis:
 hunc exercitu, hunc delectu dato iudicium ex-
 spectaturum fuisse in ejus consiliis judicandis, qui
 vel iudicia ipsa tolleret. Satis iudicatum est à
 Pompejo, falso ista conferri in Milonem: qui le-
 gem tulit, qua, ut ego sentio, Milonem absolvi o-
 porteret: ut omnes confitentur, liceret. Quod
 verò in illo loco, atque in illis publicorum presidii-
 orum copiis circumfusus sedet, satis declarat se
 non terrorem inferre vobis. (quid enim illo mi-
 nis dignum, quam cogere ut vos eum condemne-
 tis, in quem animadvertere ipse & morte mayo-
 rum, & suo jure posset? (sed presidio esse: ut in-
 telligatis, contra hesternam concionem illam lice-
 re vobis, quod sentiatis, liberè iudicare. Nec ve-
ro me, iudices, Clodianum crimen movet: nec
tam sum demens, tamque vestri sensus ignarus,
atque expers. ut nesciam, quid de morte Clodij
sentiatis, de qua si jam nollem ita diluere crimen,
ut dilui, tamen impune Miloni palam clamare,
atque mentiri gloriosè liceret: occidi, occidi, non
Sp. Melium, qui annona levanda, jacturisque
 rei

rei familiaris, quia nimis amplecti plebem puta-
 batur, in suspicionem incidit regni appetendi?
 non Ti. Gracchum, qui collega magistratum per
 seditionem abrogavit: quorum interfectores im-
 plexerunt orbem terrarum nominis sui gloria:
 sed eum (auderet enim dicere, cum patriam pe-
 riculo suo liberasset) cujus nefarium in pulvina-
 ribus sanctissimis nobilissima femina compre-
 henderunt. Eum cujus supplicio sanatus solenna-
 is religiones expiandas saepe censuit: eum, quem
 cum sorore germana nefarium stuprum fecisse.
 L. Lucullus juratus se, quaestione habitis, dixit
 comperisse: & eum, qui civem, quem senatus,
 quem populus quem omnes gentes, urbis ac vitæ
 civium conservatorum iudicabant, servorum
 armis exterminavit: eum qui, regna dedit, ad-
 emit: orbem terrarum, quibus cum voluit, par-
 titus est: cum qui pluribus cadibus in foro factis,
 singulari virtute, & gloria civem domum vi &
 armis compulit: eum, cui nihil unquam nefas
 fuit nec in facinore, nec in libidine: eum qui ea-
 dem Nympharum incendit, ut memoriam publi-
 cae recensionis, tabulis publicis impressam extin-
 gueret. Eum denique, cui jam nulla lex erat, nul-
 lum civile jus nulli possessionum termini: qui non
 calumnia litium, non injustis vindictis ac sacra-
 mentis

21. 10. 10. 7
 12. 10. 10. 7
 EUCCHARISTI
 Hortensi, Podolinienf
 Splendidissime Pha
 Rhetorum Tibi solvit
 Et Varum Schola fo
 Quod piâ sibi libe
 Romani Cicero, faci
 Principem, faci
 Principem.
 Nam præst
 Plura. T
 A gratâ
 Grato
 Ho
 S

Martini:

Slov.

Matica

ok,

Regi

1316.ig.j

/316.ig.j

/316.ig.j

mentis alienos fundos, sed castris exercitu, signis inferendis petebat: qui non solum Etruscos (eos enim penitus contemserat) sed hunc Cn. Pompejum virum fortissimum, atq. optimum civem, judicem nostri, pellere possessionibus, armis, castrisque conatus est: qui cum architectis, & decem pedis villas multorum, hortosque peragrabat: qui Janiculo & Alpibus spem possessionum terminabat suarum: qui cum ab equite Romano, splendidissimo, & forte viro, T. Pacanio non impetrasset, ut insulam in lacu Pretio venderet, repente lustribus in eam insulam materiam, calcem, camenta, atque arma convexit: dominoque transripam inspectante, non dubitavit edificium extruere in alieno. Qui huic I. Furfanio, cui viro, dii immortales? (quid enim de muliercula Sancta, quid de adolescente Apronio dicam? quorum utriusque mortem est minitatus, nisi sibi horatorum possessione cessisset) sed ausus est Furfanio dicere, si sibi pecuniam quantam poposcerat, non dedisset, mortuum se in domum ejus illaturum? quia invidia huic esset tali viro conflagrandum: qui Appium fratrem, hominem mihi conjunctum fidissima gratia, absentem de possessione fundi dejecit: qui parietem sic per vestibulum sororis instituit ducere, sic agere fundamenta, ut sorore

rem

rem non modo vestibulo privares, sed omni aditu, & lumine. Quamquam hac quidem jam tolerabilia videbantur: etsi aquabiliter in remp. in privatos, in longinquos, in propinquos, in alienos, in suos irruebat: sed nescio quomodo jam usu obduruerat, & percalluerat civitatis incredibilis patientia. Quae verò aderant jam, & impendebant, quonam modo ea aut depellere potuissetis, aut ferre imperium, nisi id ille nactus esset? Omitto socios, exterarum nationes, reges, tetrarchas (vota enim feceratis, ut in eos se potius mitteret, quam in vestras possessiones, vestra tecta, vestras pecunias) à liberis dico. à liberis medius fidius, & à conjugibus vestris nunquam ille effrenatas suas libidines cohibuisset. Fingi hac putatis, quae patent? quae nota sunt omnibus? quae tenentur? servorum exercitus illum in urbe conscripturum fuisse, per quos totam remp. resque privatas omnium possideret? Quamobrem, si cruentum gladium tenens clamaret T. Annium, Adeste quaeso, atque audite, cives: P. Clodium interfeci: ejus furores, quos nullis jam legibus, nullis judiciis frenare poteramus, hoc ferro, & hac dextera à cervicibus vestris repuli. per me unum effectum est, ut jus, equitas, leges? libertas, pudor, pudicitia in civitate manerent: enim-

verò

21. 10. 7
 EUC HARISTI
 Hortensi, Podolinicnf
 Splendidissime Ph
 Rhetorum Tibi solvit
 Et Vatam Schola fo
 Quod pia sibi liber
 Romani Cicero
 Principis, faci
 Principem.
 Nam præt
 Plura. T
 A grat
 Grate
 Ho

Martia:

Matica

Slcv.

Regi

iv om ta tványok,

/316.ig.j/

Regi

/316.ig.j/

12. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

verò timendum, quònam modo id factum ferretur
 civitas. nunc enim quis est, qui non probet? qui
 non laudet? qui non unum post hominum memo-
 riam T. Annium plurimum reip. profuisse, ma-
 xima latitia populum Ro. cunctam Italiam, natio-
 nes omnes afficisse, & dicat, & sentiat? Nequeo,
 vetera illa populi Ro. quanta fuerint, gaudia, ju-
 dicare, multas tamen jam summorum imperato-
 rum clarissimas victorias atas nostra vidit: qua-
 rum nulla neque tam diuturnam attulit latitiam,
 nec tantam. Mandate hac memoria, iudices spe-
 ro multa vos, liberòsque vestros in rep. bona esse
 visuros, in his singulis ita semper existimabitis,
 vivo P. Clodio, nihil horum vos visuros fuisse.
 In spem maximam, & quemadmodum confido,
 verissimam, adducti sumus, hunc ipsum annum,
 hoc summo viro consule, concussa hominum licen-
 tia cupiditatib. fractis, legibus & iudiciis consti-
 tutis. salutarem civitati fore. Num quis igitur
 est tam demens, qui hoc, P. Clodio vivo, contin-
 gere potuisse arbitretur? Quid? ea, qua tenetis,
 privata, atque vestra, dominante homine furio-
 so, quod jus perpetuae possessionis habere potuis-
 sent? Non timeo iudices, ne odio inimicitarum
mearum inflammatas, libentius hac in illum evo-
mere videar, quam verius. etenim etsi praci-
puum

puum esse debebat, tamen ita communis erat o-
 mnium ille hostis, ut in communi odio pàne aqua-
 liter versaretur odium meum. Non potest dici
 satis, ne cogitari quidem, quantum in illo sceleris,
 quantum exitij fuerit. Quin sic attendite
 iudices. nempe hac est questio de interitu P. Clo-
 dij: fingite animis: libera enim sunt cogitationes
 nostrae; & qua volunt, sic intuentur, ut ea cerni-
 mus, qua videmus: fingite igitur cogitatione
 imaginem hujus conditionis meae: si possim effice-
 re, ut Milonem absolvatis: sed ita, si P. Clodius
 revixerit. Quid vultu existimavistis? quònam
 modo ille vos vivus afficeret, qui mortuus inani
 cogitatione percussit? Quid? si ipse Cn. Pompe-
 jus, qui ea virtute, ac sapientia est, ut ea potue-
 rit semper, qua nemo prater illum: si is, inquam,
 potuisset, ut questionem de morte P. Clodij ferre,
 sic ipsum ab inferis excitare: utrum putatis fa-
 cturum fuisse? etiam si propter amicitiam vellet
 illum ab inferis revocare, propter remp. non fe-
 cisset. Ejus igitur mortis sedetis ultores, cujus vi-
 tam si putetis per vos restitui posse, nolitis: & de
 ejus nece lata questio est, qui si eadem lege revi-
 viscere posset, lata lex nunquam esset. Hujus er-
 go interfecto non esset etiam consistendo ab iis
 imperaturus, ne pànam timeret, quos liberavisset?

Regi nyomta tvényok, Matics Slov. Martin.
 1316. 18. J.

set? Græci homines deorum honores tribuunt iis viris, qui tyrannus necaverunt. Quæ ego vidi Athenis? quæ aliis in urbibus Græciæ? quas res divinas talibus institutas viris? quos cantus? quæ carmina? propè ad immortalitatem, & religionem, & memoriam consecrantur. Vos tanti conservatorem populi, tanti sceleris ultorem, non modò honoribus nullis afficietis, sed ad supplicium rapi etiam pariemini? Confiteretur, confiteretur, inquam, si fecisset, & magno animo, & libenter, se fecisse, libertatis omnium causa quod certè ei non confitendum modò fuisset, verum etiam prædicandum, Etenim, si id non negat, ex quo nihil petit, nisi ut ignoscatur: dubitaret id fateri, ex quo etiam premia laudis essent petenda? nisi verò gratius putat esse vobis, sui se capitis, quam vestri ordinis defensorem fuisse: cum præsertim in ea confessione, si grati esse velletis, honores assequeretur amplissimos, si factum vobis non probaretur (quanquam qui poterat salus sua cuique non probari?) sed tamen si minus fortissimi viri virtus civibus grata cecidisset, magno animo, constantiq. cederet ex ingrata civitate. nam quid esset ingratius, quam latari ceteros, lugere eum solum, propter quem ceteri latarentur. Quamquam hoc animo semper omnes fuimus in patria prodi-

proditoribus opprimendis, ut, quoniam nostra futura esset gloria, periculum quoque, & invidiam nostram putaremus. nam quæ mihi contribuenda laus esset ipsi, cum tantum in consolatù meo pro vobis, ac liberis vestris ausus essem, si id, quod conabar sine maximis dimicationibus meis me esse ausurum arbitrare? quæ mulier sceleratum, ac perniciosum civem occidere non auderet, si periculum non timeret? Proposita invidia, morte, pœna, qui nihilo segnius remp. defendit, is vir verè putandus est. Populi grati est, premiis afficere bene meritos de rep. civis: viri fortis, ne suppliciiis quidem moveri, ut fortiter fecisse pœniteat. Quamobrem uteretur eadem confessione T. Annii, qua Hala, qua Nasica, qua Opimius, qua Marius, qua nosmetipsi: & si grata resp. esset, letaretur: si ingrata, tamen in gravi fortuna, conscientia sua niteretur. Sed hujus beneficii gratiam, iudices, fortuna populi Ro. & vestra felicitas, & dii immortales sibi debere putant. nec verò quisquam aliter arbitrari potest, nisi qui nullam vim cœlestem existimat, numenve divinum: quem neque imperij vestri magnitudo, neque sol ille, nec cœli, signorumque motus, nec vicissitudines rerum, atque ordines movent, neque, id quod maximum est, majorum sapientia: qui

sacra

12. V. 19. 17
 EUC HARISTI
 Hortensi, Podolinie nsi
 Splendidiſſime Phæt
 Rhetorum Tibi ſolvit
 Et Varum Schola ſol
 Quod piã ſibi liber
 Romani Ciceron
 Principis, facis
 Principem.
 Nam præſta
 Plura. T
 A grata
 Grato
 Hor
 Spi

112
 12. 11. 1790
EUCHARISTIA
 Hortensi, Podolinensis
 Rhetorum Tibi solvit,
 Et Vatium Schola solvit,
 Quod pia sibi libera
 Romani Ciceroni
 Principis, facis
 Principem. T
 Nam praestare
 Plura. Tu
 A gratia
 Grato
 Hort
 Spl

sacra, qui caeremonias, qui auspicia & ipsi san-
 ctissime coluerunt, & nobis, suis posteris, prodi-
 derunt. Est, est profecto illa vis: neque in his
 corporibus, atq. in hac imbecillate nostra inest
 quidam, quod vigeat, & sentiat, & non inest i
 hoc tanto natura, tam praeclaro motu, nisi for-
 idcirco esse non putant, quia non apparet, nec cei-
 nitur: perinde quasi nostram ipsam mentem, q
 sapimus, qua providemus, qua haec ipsa agimi
 ac dicimus, videre, aut plane, qualis, aut ubi
 sentire possimus. Et vis ea est igitur, qua saepe
 credibiles huic urbi felicitates, atque opes att
 qua illam perniciem exstinxit ac sustulit: ci-
 mum mentem iniecit, ut vi irritare, fer-
 laceffere fortissimum virum auderet,
 turque ab eo, quem si vicisset, habitur
 punitatem, & licentiam sempiternam
 humano consilio, ne mediocri quidem
 deorum immortalium cura, res illa pe-
 ligiones mehercule ipsa, araque, cr
 luam cadere viderunt, commovif
 tur, & jus in illo suum retinuisse. nim,
 bani tumuli, atque luci, vos, i um, impl
 atque obtestor, vosque Alban n obruta
 sacrorum populi R. socia, & oca es, quas ill
 ceptis amentia, cassis, prostrat actissimi

substructionum in fanis molib. oppresserat: ve-
 tum ara, vestrae religiones vigerunt, vestra vis
 valuit, quam ille omni scelere polluerat: tuque
 ex tuo edito monte. Latialis sancte Jupiter, cujus
 ille, lacus, nemora, sineisque saepe omni nefario
 supra, & scelere macularat, aliquando ad eum
 unendum oculos aperuisti: vobis illa, vobis ve-
 tro in conspectu fera, sed iusta iamen, & debita
 aena soluta sunt. Nisi forte hoc etiam casu fa-
 um esse dicimus, ut ante ipsum sacrarissim. Bo-
 dea, quod est infundo T. Sextij Galli, in primis
 aesti, & ornati adolescentis, ante ipsam, in-
 n, Bonam deam, cum praelium commisisset,
 um illud vulnus acceptarit, quo teterrimam
 vobiret: ut, non absolutus iudicio illo ne fa-
 retur, sed ab hac insignem poenam re-
 us. Nec vero non eadem ira deorum hanc
 ollitibus iniecit amentiam, ut sine imagi-
 re cantu, sine ludis, sine exsequis sine la-
 sine laudationibus, sine funere, oblitus
 luto, spoliatus illius supremi diei cele-
 ritate, iam concedere etiam inimici solent,
 mburere etiam abjectus, non fuisse credo fas
 arissimorum. virorum formas illi teterrimo
 rricida ali. id decoris afferre, neque ullo in lo-
 otius me. ius lacerari, quam in quo vita
 esse

Regi IV omnia tványok, Matica Slov. Martia:
 1316. 18. J

21. 11. 1927
EUCHARISTI
Horrensi, Podolinienſis
Rhetorum Tibi ſolvit,
Et Varum Schola ſolvit,
Quod piã ſibi libera
Romani Ciceroni
Principis, facis
Principem. T
Nam præſtar
Plura. Tu
A gratã
Grator
Horrenſis
Spl

effet damnata. Dura, mihi, medius ſidius, jam
fortuna populi R. & crudelis videbatur, qua tot
annos illum in hanc remp. insultare videret, &
pareretur. Polluerat ſtupro ſanctiſſimas religio-
nes: ſenatus graviffima decreta perfregerat:
pecunia ſe palam à iudicibus redemerat: vexe-
rat in tribunatu ſenatum: omnium ordinum con-
ſenſu pro ſalute reip. geſta reſciderat, me patria
expulerat: bona diripuerat: domum incenderat:
liberos, conjugem meam vexaverat: Cn. Pompe-
jo nefarium bellum indixerat, magiſtratumque
privatorumque eadeis effecerat: domum mei fra-
tris incenderat? vaſtaret Etruriam? multos
ſedibus, ac fortunis ejecerat: inſtabat, urgebat:
capere ejus amentiam civitas, Italia, provinciæ,
regna non poterant: incidebantur jam domi le-
ges, qua nos noſtris ſervis addicerent: nihil erat
cujusquam, quod quidem ille adamaret, quod
non hoc anno ſuum fore putaret. Obſtabat ejus co-
gitationibus nemo, præter illum Milonem ipſum,
qui poterat obſtare: Cn. Pompejum novo reditu in
gratiam quaſi devinctum arbitrabatur: Caſaris
potentiam, ſuam potentiam eſſe dicebat: bonorum
animos etiam in meo caſu contempſerat: Milo unus
urgebat. Hic dii immortales, ut ſuprà dixi, men-
tem dederunt illi perduto, ac furioſo, ut huic ſe-

res

Pro T. Annio Milonē.

erret inſidias: aliter perire peſtis illa non potuit
nunquam illum reſp. ſuo jure eſſet ultra. Senatus,
credo, prætorem eum circumſcripſiſſet. Ne cum
ſolebat quidem id facere in privato eodem hoc, a-
liquid profecerit. An conſules in prætore coercē-
do fortes fuiſſent? Primum Milone occiſo, habuiſ-
ſet ſuos conſules. deinde quis in eo prætore conſul
fortis eſſet per quem tribunum virum conſularem
crudeliſſime necatum eſſe meminifſet? omnia poſ-
ſideret, teneret: lege nova, qua eſt inventa a-
pud eum cum reliquis legibus Clodianis, ſervos
noſtros, libertos ſuos feciſſet. poſtremo, niſi cū dii
immortales in eam mentem impulſiſſent, ut homo
effeminatus fortiſſimum virum conaretur occi-
dere, hodie remo, nullam haberetis. An ille præ-
tor, ille verò conſul, ſi modò hæc templa, atq. ipſa
mania ſtare eo viuo tamdiu, & conſulatum ejus
exſpectare potuiſſent, ille denique vivus mali ni-
hil feciſſet, qui mortuus, uno ex ſuis fatellitibus
Sex. Clodio dace, curiam incenderit? Quo quid
miferius, quid acerbius, quid lætuoſius vidimus?
Templum ſanctitatis, amplitudinis, mentis, con-
ſilij publici, caput urbis, aram ſociorum, portum
omnium gentium, ſedem ab univerſo populo Rom.
conceſſam uni ordinis, inflammari, excindi, fu-
neſtari? neque id fieri à multitudine imperita,

De

quam-

Martia:

Slov.

Matice

ok,

Regl.

1316.ig.j

quamquam esset miserum id ipsum, sed ab uno: qui cum tantum ausus sit ultor pro mortuo, quid signifer pro vivo non esset ausus? In curiam potissimum abiecit, ut eam mortuus incenderet, quam vivus everterat. Et sunt qui de via Appia querantur, taceant de curia? Ecquando ab eo spirante forum potuisset defendi, cujus non restiterit cadaveri curia? Excitate, excitate eum, si potestis, ab inferis. frangetis impetum viui, cujus vix sustinetis furias insepulti? nisi verò sustinuisstis eos, qui cum facibus ad curiam cucurrerunt, cum falcibus ad Castoris, cum gladiis toto foro volitarunt. Cædi vidistis populum R. cocionem gladiis disturbari, cum audirent silentio M. Cælius, tribunus plebis, vir fortissimus, & in suscepta causa firmissimus, & bonorum voluntati & auctoritati senatus deditus, & in hac Milonis sine invidia, sine fortuna, singulari, divina & incredibili fide. See iam satis multa de causa: extra causam etiam nimis fortasse multa. Quid restat, nisi ut orationem, obtestorque vos iudices, ut eam misericordiam tribuatis fortissimo viro, quam ipse non implorat. ego autem, repugnante hoc, & imploro, & exposco. Nolite, si in nostro omnium fletu nullam lacrymam adspexistis Milonis: si vultum semper eundem, si vocem, si orationem stabilem, ac non mutatam videtis,

detis hoc minus ei parcere: atque, haud scio, an multo etiam sit adjuvandus magis. Et enim si in gladiatoris pugnis, & in infimi generis hominum conditione, atque fortuna, timidos & supplices, & ut vivere liceat, obsecranteis, etiam odisse solemus: forteis, & animosos, & se acriter ipsi morti offerenteis, servare cupimus: eorumque nos magis miseret, qui nostram misericordiam non requirunt, quam qui illam efflagitant: quanto hoc magis in fortissimis civibus facere debemus? Me quidem, iudices examinant, & interimunt hæc voces Milonis, quas audio assidue, & quibus intersum quotidie. Valeant, inquit, valeant cives mei, sint incolumes, sint florentes, sint beati: stet hæc urbs præclara, mihi que patria carissima, quoquo modo merita de me erit, tranquilla rep. cives mei (quoniam mihi cum illis non licet) sine me ipsi, sed per me tamen, perfruantur, ego cedam, atque abibo, si mihi rep. bona frui non licuerit, ac carebo mala: & quam primum tetigero bene moratam, & liberam civitatem, in ea conquiescam. O frustra, inquit; suscepti mei labores! o spes fallaces! o cogitationes inanes meæ! Ego, cum tribunus pleb. rep. oppressa, me senatui dedissem, quem extinctum acceperam: equitibus Romanis, quorum vires erant debiles: bonis viris, qui omnem auctoritatem

21. 1. 19. 70
 EUCCHARISTIC
 Hortensi, Podolinienfis
 Splendidissime Phæb
 Rhetorum Tibi solvit,
 Er Vatum Schola solv
 Quod piâ sibi libera
 Romani Ciceroni
 Principis, facis
 Principem. T
 Nam præstar
 Plura. Tu
 A gratâ c
 Grator
 Hort
 Spl

Oratio

ritatem Clodianis armis abjecerant: mihi unquam bonorum praesidium defuturum putarem? Ego, cum te (mecum enim, sapissime loquitur) patriam vendidissem, mihi non futurum in patria putarem locum? Ubi nunc senatus est, quem secuti sumus? ubi equites R. illi, illi, inquit, tui? ubi studia municipiorum? ubi Italiae voces? ubi denique tua M. Tulli, quae plurimis fuit auxilio, vox, & defensio? mihi ne ea soli, qui pro te toties morti me obtuli, nihil potest opitulari? Nec verò haec, iudices, ut ego nunc, stens, sed hoc eodem loquitur vultu, quo videtis, negat enim, se, negat ingratius civibus fecisse, quae fecit: timidus, & omnia circumspicientibus pericula, non negat plebem, & infamam multitudinem, quae P. Clodio duce, fortunis vestris imminerebat, eam, quo tutior esset vita vestra, se fecisse commemorat, ut non modo virtute steteret, sed etiam tribus suis patrimoniis deliniret: nec timet, ne cum plebem muneribus placarit, vos non conciliarit meritis in rebus singularibus, Senatus erga se benevolentiam, temporibus his ipsis saepe esse perspectam: vestras verò, & vestrorum ordinum occurriones, studia sermones, quemcumque cursum fortuna dederit, secum se ablatum esse dicit. Meminit etiam, sibi vocem praecoris modo defuisse, quam

minimè

Pro T. Annio Milone.

minimè desiderarit: populi verò cunctis suffragiis, quod unum cupierit, se consulē declaratum nunc denique, si hac arma contra se fuit futura, sibi facinoris suspicionem, non facti crimen obflare. Addit haec, quae certè vera sunt, forteis, & sapientes viros non tam premia sequi solere recte factorum, quam ipse recte facta: se nihil in vita, nisi praclarissime fecisse, si quidem nihil sit praestabilius viro, quam periculis patriam liberare: beatos esse, quibus ea res honori fuerit à suis civibus. Nec tamen eos miseros, qui beneficio civis suos vicerint: sed tamen ex omnibus premiis virtutis, si esset habenda ratio praemiorum, amplissimum esset praemium, gloriam esse hanc unam, quae brevitatem vitae posteritatis memoria consolaretur: quae efficeret, ut absentes ad essemus mortui viveremus: hanc denique esse cuius gradibus etiam homines in caelum videantur ascendere. De me, inquit, semper populus Rom. semper omnes gentes loquentur, nulla unquam obmurescet vetustas. quin hoc tempore ipso, cum omnes à suis inimicis faces invidia mea subjiciantur, tamen omni in hominum catu, gratius agendis, & gratulationibus habendis, & omni sermone celebramur. Omitto Et ruria festos, & actos, & institutos dies. centesima lux est hac

21. 19. 7
 EUCCHARISTIC
 Hortensii, Podolinensis
 Splendidissime Phæbri
 Rhetorum Tibi solvit,
 Er Varum Schola solvit,
 Quod piâ sibi liberali
 Romani Ciceroni
 Principis, facis
 Principem. T
 Nam præstar
 Plura. Tu
 A gratâ c
 Grator
 Hortensii
 Spl

Martini:

Matice Slov.

Matice Slov.

Regi nymta tványok,
 1316. 18. J

12. v. 19. 10.
EUCCHARISTIC
Hortensi, Podolinensis
Rhetorum Tibi solvit,
Et Vatum Schola solvit,
Quod piã sibi liberali
Romani Ciceroni
Principis, facis
Principem. Tu
Nam præstare
Plura. Tu
A gratã c
Gratop
Horre
Spl

ab interitu P. Clodij: & opinor, ultra, quàm si-
nes imperij populi Rom. sunt, non solum fama
jam de illo, sed etiam lætitia peragravit. Quam-
obrem, ubi corpus hoc sit, non inquit, laboro. quo-
niam omnibus in terris & jam versatur, & sem-
per habitabit nominis mei gloria. Hæc tu mecum
sæpe, his absentibus: sed iisdem audientibus, hæc
ego tecum, Milo. Te quidem, quòd isto animo es,
satis laudare non possum: sed, quo est ista magis
divina virtus, eo majore à te dolore divektor.
Nec verò si mihi eriperis, reliqua est illa tamen
ad consulandum querela, ut his irasci possint, à
quibus tantum vulnus accepero, non enim inimi-
ci me te mihi eripient, sed inimicissimi: non ma-
le aliquando de me meriti, sed semper optime.
Nullum unquam, judices, mihi tantum dolo-
rem inuretis (etsi quis potest esse tantus?) sed
ne hinc quidem ipsum, ut obliviscar, quanti me
semper feceritis quasi vos cepit oblivio, aut si in
me aliquid offendistis: cur non id meo capite po-
tius luitur, quàm Milonis? Præclare enim vi-
xero, si quid mihi acciderit prius, quàm hoc tan-
tum mali videro. Nunc me una consolatio sus-
tentat, quòd tibi, ô T. Anni, nullum à me a-
moris, nullum studij, nullum pietatis officium
defuit. Ego inimicitias potentium pro te appeti-
vi:

vi: ego meum sæpe corpus, & vitam objeci
armis inimicorum tuorum: ego me plurimis
pro te supplicem abjeci: bona, fortunas meas,
ac liberorum meorum, in communionem tuo-
rum temporum contuli: hoc denique ipso die,
si qua vis est parata, si qua dimicatio capitis
futura, depono. Quid jam restat? quid ha-
beo, quòd dicam? quòd faciam pro tuis in-
me meritis, nisi ut eam fortunam: quacumq-
erit tua, ducam meam? Non recuso, non
abnuo: vòsque obsecro, judices, ut vestra
beneficia, qua in me contulistis, aut in hujus salu-
te augeati, aut in ejusdem exitio occasura esse
jubeatis. His lacrymis non movetur Milo,
est quodam incredibili robore animi sepius:
exsilium ibi esse putat, ubi virtuti non sit lo-
cus: mortem, natura finem esse, non pæ-
nam. Sit hic ea mente, qua natus est, quid
vos, judices? quo tandem animo eritis? me-
moriã Milonis retinebitis: ipsum eiecistis,
& erit dignior locus in terris ullus, qui hanc
virtutem excipiat, quàm hic, qui procrea-
vit? Vos, vos appello, fortissimi viri, qui
multum pro rep. sanguinem effudistis: vos in-
viri, & in civis invicti appello periculo, cen-
turiones, vòsque milites: vobis non modo in-
D s. spectan.

Martia:

Slov.

Matice

Slov.

Matice

Slov.

Matice

Slov.

Matice

Slov.

Matice

Slov.

Matice

Slov.

spectantibus, sed etiam armatis, & huic
 iudicio presidentibus, hæc tanta virtus
 ex hac urbe expelletur? exterminabitur?
 eijcietur? O me miserum? o me infeli-
 cem! revocare tu me in patriam. Mi-
 lo potuisti per hos: ego te in patria per
 eosdem retinere non potero? quid respon-
 debo liberis meis, qui te parentem alte-
 rum putant? quid tibi, Q. frater, qui
 nunc abes, consorti mecum temporum il-
 lorum? me non potuisse Milonis salutem
 tueri per eosdem, per quos nostram ille
 servasset? At in qua causa non potuis-
 se? que est grata gentibus a quibus non
 potuisse? ab iis qui maxime P. Clodij mor-
 te acquirunt. quo deprecante? me. Quod-
 nam concepi tantum scelus? aut quod in me
 tantum facinus admisi, iudices, cum illa
 indicia communis exitij indagavi, patefe-
 ci, protuli, exstinxi? omnes in me, me-

etq.

etq. redundant ex illo fonte dolores. Quid
 me reducem esse voluisti? an ut, inspectan-
 te me, expellerentur ij, per quos essem re-
 stitutus? Nolite, obsecro vos, pati, mihi
 acerbiolem reditum esse, quam fuerit ille
 ipse discessus. Nam qui possum putare me
 restitutum esse, si distrahor ab iis, per quos
 restitutus sum? Utinam dij immortales
 fecissent (pace tua, patria, dixerim: me-
 tuo enim, ne scelerate dicam in te, quod pro
 Milone dicam pie) ut P. Clodius non modo
 viveret, sed etiam prætor, consul, dictator
 esset antequam hoc spectaculum viderem.
 O dij immortales! fortem, & a vobis, ju-
 dices, conservandum virum. Minime,
 inquit, immo verò pœnas ille debitas lue-
 rit: nos subeamus, si ita necesse est, non de-
 bitas. Hiccine vir patrie natus, usquam,
 nisi in patria, morietur? aut, si forte
 pro patria: hujus vos animi monumen-

ta re-

21. 11. 19. 7
 EUCCHARISTIC
 Hortensi, Podolinensis,
 Splendidissime Phæbe
 Rhetorum Tibi solvit,
 Et Vatum Schola solvit,
 Quod piâ sibi liberali
 Romani Ciceronis
 Principis, facis
 Principem. Tu
 Nam præstare
 Plura. Tu
 A gratâ c
 Gratop
 Horten
 Spl

Martin:

Slov.

Matica

ok,

Regi

1316. 18. 31

1316. 18. 31

ta retinebitis: corporis in Italia nullum sepulchrum esse patiemini? hinc sua quisquam sententia ex hac urbe expellet, quem omnes urbes expulsam à vobis, ad se vocabunt? O terram illam beatam, quae ad hunc virum exceperit: hanc ingratham, si ejecerit: miseram, si amiserit. Sed finis sit. neque enim praelacrymis jam loqui possum: & hic se lacrymis defendi vetat. vos oro, obtestorque, iudices, ut in sententiis ferendis, quod sentietis, id audeatis. Vestram virtutem, justitiam, fidem, mihi credite, is maxime probabit, qui in iudicibus legendis, optimum, & sapientissimum quemque legit.

112
 21. 5. 1927
 EUCCHARISTIC

Hortensi, Podolinienfis
 Rhetorum Tibi solvit,
 Et Varum Schola solvi

Quod pia sibi liberali
 Romani Ciceronis
 Principis, facis

Principem. Tu
 Nam praestare

Plura. Tu
 A gratia c

Grato p

Horte
 Sple

Martin:

Slov.

Matica

ok,

pagi ný omata tváný ok,